

UCHWAŁA Nr LXXV/607/24
Rady Miejskiej w Łagowie
z dnia 16 stycznia 2024 roku

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów
Alkoholowych, Przeciwdziałania Narkomanii oraz preliminarza wydatków na 2024 rok**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z zm.: poz. 572, poz. 1463, poz. 1688) oraz art. 4¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2151) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 1939, z późn. zm.) Rada Miejska w Łagowie uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Przeciwdziałania Narkomanii na 2024 rok stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Przyjmuje się preliminarz wydatków na 2024 rok stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Łagów.

§ 4

Program realizowany jest przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łagowie.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łagowie
/-/ Marek Bartkiewicz

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, realizacja działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań własnych gminy. Ponadto, zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przeciwdziałanie narkomanii także należy do zadań własnych gminy. W myśl art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, realizacja powyższych zadań prowadzona jest w postaci uchwalonego przez radę gminy Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii, który stanowi część strategii rozwiązywania problemów społecznych i który uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Elementem ww. Programu mogą być również zadania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym. Program, o którym mowa powyżej, sporządza się na okres nie dłuższy niż 4 lata.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2024 rok stanowi kontynuację realizacji zadań poprzednich programów, o których mowa powyżej. Jednocześnie, zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, projekt Programu został uzupełniony o zadania z zakresu profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz działalności szkoleniowej w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom behawioralnym.

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii są środki finansowe budżetu Gminy, pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Na realizację zadań Programu będą przeznaczone również środki pochodzące z tytułu opłat od napojów alkoholowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml, tzw. „małpki” (od 1 stycznia 2021 r. środki na realizację międzyresortowej polityki przeciwdziałania negatywnym skutkom spożywania alkoholu z opłat wnoszonych przez hurtowników zaopatrujących w napoje alkoholowe, w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml (tzw. „małpki”), które stanowią 50% kwoty jaką wnosi przedsiębiorca do Urzędu Skarbowego. Drugie 50% jest to przychód Narodowego Funduszu Zdrowia).

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łagowie

/-/ Marek Bartkiewicz

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr LXXV/607/24
Rady Miejskiej w Łagowie
z dnia 16 stycznia 2024 roku

**GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI
I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW
ALKOHOLOWYCH
ORAZ PRZECIWDZIAŁANIA
NARKOMANII NA ROK 2024**

Łagów 2024

Rozdział I

Wprowadzenie

Alkoholizm, narkomania, uzależnienia behawioralne stanowią wyzwania cywilizacyjne o zasięgu globalnym. Powodują stały wzrost problemów społecznych, stwarzają zagrożenia i obniżają ogólny poziom zdrowia społeczeństwa. Powiązane z nimi są m.in. problemy przemocy w rodzinie, ubóstwo i wykluczenie społeczne.

Problematyka uzależnienia nie ogranicza się jedynie do samego faktu uzależnienia bądź zagrożenia uzależnieniem. To problem, który zaburza całość funkcjonowania danej rodziny. Organizując pomoc należy mieć na uwadze zarówno osoby uzależnione jak i członków rodziny, którzy zmagają się z uzależnieniem bliskiej osoby. Koniecznym jest, aby wszelkie działania profilaktyczne w dalszym ciągu były kierowane do dzieci i młodzieży, którzy w okresie dorastania mogą być szczególnie podatni na negatywne wpływy otoczenia. Należy również zauważyć, że deficyty jednej grupy społecznej, zakłócają funkcjonowanie całej społeczności lokalnej. Konieczne jest zatem traktowanie problemu alkoholizmu, narkomanii i uzależnień behawioralnych w kontekście szeroko pojętej polityki społecznej.

Profilaktyka i przeciwdziałanie uzależnieniom należy do istotnych działań podejmowanych przez gminy. Aby w pełni zadbać o prawidłowy rozwój dzieci i młodzieży poszukuje się nowych rozwiązań z dziedziny profilaktyki uzależnień. Szczególną uwagę zwraca się na osoby podatne na wpływy grupy rówieśniczej, osoby wykluczone społecznie czy nawet mające problemy z nauką szkolną. Wszelkie stresujące sytuacje sprzyjają bowiem uzależnieniu.

Aby zapobiec uzależnieniom behawioralnym, rosnącemu zainteresowaniu alkoholem, dopalaczami i substancjami psychoaktywnymi, należy zaproponować wiele atrakcyjnych form spędzania czasu wolnego, należy położyć większy nacisk na rozwój pasji i zainteresowań, należy zadbać o odporność psychiczną młodego człowieka, pomagając mu zrozumieć siebie i otaczający świat. Konieczne jest także prowadzenie działań edukacyjno-informacyjnych. Podejmowanie różnorodnych działań sprzyja poprawie jakości życia, zarówno pojedynczych jednostek, jak i całej społeczności lokalnej.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii określa sposób realizacji zadań własnych gminy wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r., poz. 2151 z późn. zm.) a także zadań wynikających z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939 z późn. zm.). Zgodnie z ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi do zadań własnych gminy należy prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych.

Zadania te w szczególności obejmują:

- 1) zwiększenie pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu,
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie,
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz działalności szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania

narkomanii oraz uzależnieniom behawioralnym, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych,

4) wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych,

5) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13 i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego,

6) wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i finansowanie centrów integracji społecznej.

Według art. 4¹ ust. 2 cytowanej ustawy, realizacja ww. zadań prowadzona jest w formie gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałaniu narkomanii, uchwalanego przez Radę Miejską w Łagowie.

Określa on lokalne propozycje działań w zakresie zadań własnych, obejmujących profilaktykę oraz minimalizację szkód społecznych, wynikających z nadużywania alkoholu i narkotyków oraz związanych ze zjawiskiem przemocy.

Gminny program skierowany jest do wszystkich mieszkańców Miasta i Gminy Łagów, ze szczególnym uwzględnieniem:

- osób uzależnionych od alkoholu,
- osób współuzależnionych i DDA
- osób i rodzin zagrożonych problemem uzależnień
- osób i rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym z powodu problemu uzależnień
- przedstawicieli instytucji i służb pracujących w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych/narkomanii, uzależnień behawioralnych oraz organizacji zajmujących się tymi problemami
- społeczności lokalnej.

Głównym zadaniem programu jest stworzenie warunków służących zmniejszaniu szkód społecznych i ekonomicznych związanych z używaniem i nadużywaniem alkoholu, a także zapobieganiu marginalizacji i wykluczeniu społecznemu uzależnionych i współuzależnionych mieszkańców Miasta i Gminy Łagów.

Rozdział II

Wyjaśnienie podstawowych pojęć uzależnienia od alkoholu, narkotyków i uzależnień behawioralnych

1. Problem alkoholowy.

Alkohol jest jednym z najczęściej przyjmowanych środków uzależniających na świecie. W Polsce głównym środkiem uzależniającym jest alkohol etylowy (alkoholizm). Liczbę osób wymagających leczenia i rehabilitacji szacuje się w Polsce na ok. 30 tysięcy.

Choroba alkoholowa - to przewlekła, nieuleczalna choroba wywołana uzależnieniem od alkoholu, przebiegająca z nawrotami. Jej konsekwencje zdrowotne dotyczą nie tylko samego chorego, ale również i jego najbliższych, co wyraźnie ją różni od innych chorób przewlekłych.

Objawy choroby alkoholowej:

- subiektywne poczucie przymusu sięgania po alkohol
- koncentrowanie całego swojego życia wokół picia
- nawroty picia po próbach podejmowania abstynencji
- ograniczenie zachowań oraz reakcji związanych ze spożywaniem alkoholu
- zmiana tolerancji na napoje alkoholowe
- objawy abstynencyjne
- poczucie niemożności rozstania się z alkoholem na zawsze
- pragnienie picia kontrolowanego oraz nadzieja na zapanowanie nad alkoholizmem.

Nadużywanie alkoholu prowadzi do wielu negatywnych skutków zdrowotnych oraz społecznych. Skutkiem zdrowotnym może być nieprawidłowe funkcjonowanie wątroby, np. rozwój stłuszczenia wątroby, czy też marskość, a uszkodzenie organu jest nieodwracalne, (można je spowolnić lub zatrzymać, podejmując odpowiednie leczenie). Częste upijanie się ma wpływ również na układ krążenia oraz system nerwowy, gdyż może prowadzić do: uszkodzeń komórek nerwowych, udaru mózgu, otępienia, zaburzeń w pracy mięśnia sercowego, choroby wieńcowej, zawału serca, nadciśnienia tętniczego krwi. Wzrasta również ryzyko wystąpienia zaburzeń hormonalnych, chorób immunologicznych oraz nowotworów (w szczególności przełyku, krtani, gardła, języka oraz jelita grubego). Skutki alkoholizmu można także zaobserwować w wielu innych sferach, zwłaszcza rodzinnej, zawodowej oraz społecznej. Alkohol często staje się również przyczyną przemocy psychicznej lub fizycznej, może doprowadzić do rozpadu małżeństwa, utraty przyjaciół, itp. Osoba uzależniona w oczach pracodawcy przestaje być odpowiedzialnym pracownikiem, co może doprowadzić do utraty pracy. Ponadto skutkiem spożywania alkoholu mogą być też konflikty z prawem. Pod wpływem alkoholu pijący często wdają się w bójki, biorą udział w napaściach ulicznych, a nawet zdarza im się siadać za kierownicę samochodu, niekiedy ze śmiertelnym skutkiem.

2. Narkomania.

Narkotyk - w języku potocznym jest określany wymiennie jako substancja psychoaktywna, środek odurzający, używka. W psychologii aktualnie obowiązującym nazewnictwem jest substancja psychoaktywna. W medycynie „narkotykami” określa się te substancje, które działają m.in. przeciwbólowo poprzez określone receptory mózgowe (opiodowe). Z kolei pojęcie narkomanii wywodzi się od słowa „narcos” co oznacza odurzenie, senność, uśpienie.

Substancje psychoaktywne:

- wpływają na centralny układ nerwowy
- przyjmowane są w celu doznania przyjemności, zmiany świadomości, uzyskania określonego nastoju, przeżycia ekstremalnych doznań
- wpływają na organizm człowieka powodując w różnym stopniu zmiany psychiczne (np. euforię, zmieniony odbiór rzeczywistości, iluzje, omamy, zaburzenia pamięci) oraz fizyczne (np. wzrost ciśnienia krwi, przyspieszenie tętna, pobudzenie)
- przewlekłe przyjmowane mogą prowadzić do uzależnienia, które często nazywane też jest narkomanią czy toksykomanią
- mają pochodzenie naturalne lub syntetyczne
- często, szczególnie w publikacjach popularnych są dzielone na tzw. narkotyki miękkie (jako bezpieczne, mało szkodliwe) oraz twarde (niebezpieczne, groźne). Za „narkotyki miękkie” uznawana jest np. marihuana. Określenia te są mylące, nieprawdziwe, dają złudne poczucie bezpieczeństwa np. przy stosowaniu marihuany.”

Narkomania - stałe lub okresowe używanie w celach innych niż medyczne środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, w wyniku czego może powstać lub powstało uzależnienie od nich.

Objawy uzależnienia od narkotyków, w zależności od zażywanej substancji psychoaktywnej, mogą być nieco inne. Symptodem świadczącym o zażywaniu narkotyków może być zmiana sposobu bycia, środowiska, stylu ubierania się. Osoby uzależnione często oddalają się od przyjaciół i rodziny, mają problemy w kontaktach z otoczeniem, stają się drażliwe, nerwowe, zaniedbują codzienne obowiązki (szkolne, zawodowe, domowe). Podstawowym objawem uzależnienia jest niekontrolowany przymus sięgania po substancje odurzające (psychoaktywne). Uzależniony traci kontrolę nad przyjmowanymi narkotykami, mimo starań nie jest w stanie utrzymać abstynencji. Narkomania prowadzi do wielu szkód zdrowotnych (psychicznych i fizycznych) oraz społecznych. Zażywanie narkotyków zaburza funkcjonowanie poszczególnych narządów w ludzkim organizmie. Środki psychoaktywne zwiększają prawdopodobieństwo wystąpienia udaru mózgu, zawału serca, spadku odporności, uszkodzenia wątroby, nerek, a także powstania zakrzepów w żyłach. Narkomanii mają również problem z obniżeniem płodności oraz spadkiem libido. Osoby przyjmujące narkotyki dożylnie są też bardziej narażone na zarażenie groźnymi chorobami jak WZW typu C oraz wirus HIV. Zazwyczaj uzależnienie od narkotyków widać w wyglądzie. Osoby uzależnione są osłabione, blade oraz tracą na wadze. Często też występuje u nich przewlekły katar, kaszel oraz krwawienia z nosa. Narkotyki nie pozostają bez wpływu na sferę psychiczną. Środki psychoaktywne mogą powodować zaburzenia osobowości, stany lękowe, a nawet depresję.

Narkomanii mogą towarzyszyć również zaburzenia pamięci, nerwice, ostra lub przewlekła psychoza, a także zaburzenia o charakterze seksualnym. W zależności od rodzaju przyjmowanych środków może się pojawić nadmierne pobudzenie, agresja i drażliwość, jak i apatia bądź przygnębienie. Dodatkowo osoby używające narkotyków często popadają w konflikty z prawem. Karalne jest nie tylko rozprowadzanie narkotyków czy ich produkcja, ale też ich posiadanie. Ponadto głód narkotykowy często popycha osoby uzależnione do kradzieży i innych przestępstw. Narkotyki zmieniają ludzi. Tracą oni zdolność do samodzielnego funkcjonowania, zaniedbują obowiązki. Często dochodzi do zaburzenia lub całkowitego zerwania więzi rodzinnych czy bezrobocia.

3. Uzależnienia behawioralne.

Uzależnienie behawioralne (czynnościowe) – zespół objawów związanych z utrwalonym, wielokrotnym powtarzaniem określonej czynności (lub grupy czynności) w celu uzyskania takich stanów emocjonalnych jak przyjemność, euforia, ulga, uczucie zaspokojenia.

Przykłady uzależnień behawioralnych: patologiczny hazard, uzależnienie od komputera/sieci internetowej, pracoholizm, zakupoholizm, uzależnienie od ćwiczeń fizycznych, uzależnienie od telefonu komórkowego, kompulsywne objadanie się.

Przykładowe objawy mogące świadczyć o uzależnieniu behawioralnym od hazardu:

- wydawanie coraz większej ilości pieniędzy na hazard
- potrzeba gry, aby osiągnąć pożądaną poziom podniecenia
- trudności w ograniczaniu lub rzucaniu hazardu
- uczucie niepokoju lub irytacji podczas próby ograniczenia lub rzucenia grania
- uporczywe, częste myśli o hazardzie takie jak planowanie zakładów, myślenie o wcześniejszych doświadczeniach z hazardem i opracowywanie strategii, jak zdobyć więcej pieniędzy na grę

Uzależnienia behawioralne, w zależności od rodzaju, prowadzą do poważnych konsekwencji zarówno psychicznych, fizycznych jak i społecznych. Leczenie ich polega na:

- psychoterapii uzależnień – tj. procesie, w którym uczestniczy grupa specjalistów, którego celem jest m.in. uświadomienie sobie przez osobę uzależnioną mechanizmów chorobowych, zmiana destrukcyjnych nawyków, nauka konstruktywnych sposobów radzenia sobie z emocjami
- uczestnictwie osoby uzależnionej w grupie samopomocowej (np. Anonimowi Jedzeniolicy, Anonimowi Hazardziści)
- farmakoterapii, która może mieć swoje zastosowanie w sytuacjach, kiedy nasilenie objawów u pacjenta w sposób znaczny utrudnia mu uczestnictwo w w/w formach leczenia. Stanowi środek doraźny, wspierający proces terapii.

Akty prawne:

1. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz.U.2023 poz. 2151 ze zm.)
2. Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U.2023 poz. 1939 ze zm.)
3. Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 535)
4. Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (tj. Dz.U.2023 poz. 901 ze zm.)
5. Ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U.2023 poz. 40 ze zm.)
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. 2023 poz. 1870)
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021 -2025 (Dz. U. 2021 poz. 642)
8. Ustawa z dnia 17 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1608).

W programie zastosowano następujące skróty :

1. **Program** – Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2024,
2. **MGKRPA lub Komisja** – Miejsko-Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Łagowie ,
3. **Punkt Konsultacyjny**- punkt konsultacyjno-informacyjny dla osób uzależnionych i ich rodzin w Łagowie,
4. **Policja** – Komisariat Policji w Rakowie,
6. **MGOPS**- Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łagowie,
7. **PARPA**- Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowy,
8. **KCPU**- Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Rozdział III

Diagnoza problemów społecznych Gminy Łagów

Na przełomie sierpnia - października 2023 roku została opracowana przez Ogólnopolską Grupę Badań Społecznych sp. z o.o. z Krakowa, Diagnoza Społeczna Gminy Łagów. W badaniu łącznie wzięło udział 367 osób, w tym:

- 110 dorosłych mieszkańców,
- 102 uczniów klas 4-6,
- 94 uczniów klas 7-8 oraz klas ponadpodstawowych,
- 61 przedstawiciele instytucji pomocowych.

W ramach Diagnozy lokalnych problemów społecznych w Gminie Łagów badaniu poddano problemy uzależnień od substancji psychoaktywnych, uzależnień behawioralnych, przemocy w rodzinie i przemocy rówieśniczej. Badanie zostało zaprojektowane i zrealizowane, aby poznać skalę występujących problemów społecznych w Gminie Łagów oraz scharakteryzować postawy społeczne względem wybranych problemów społecznych. Osiągnięciu celu badania służyła analiza obszarów dotyczące ogólnej wiedzy i opinii mieszkańców, ich doświadczeń osobistych oraz postrzegania zjawiska uzależnień i przemocy w najbliższym otoczeniu zostały przeanalizowane za pomocą badania ankietowego, przeprowadzonego na próbie badawczej składającej się z: dorosłych mieszkańców Gminy Łagów oraz dzieci i młodzieży uczęszczających do szkół zlokalizowanych na terenie gminy. Poniżej przedstawione są wyniki diagnozy społecznej z podziałem na problem oraz grupę badaną.

1. Problem alkoholowy.

Problem uzależnień od alkoholu wśród dorosłych mieszkańców

Dominującą odpowiedzią dotyczącą częstotliwości spożywania alkoholu wśród mieszkańców jest „kilka razy w roku”, która została wybrana przez 34,55% badanej grupy. Jest to istotne zjawisko, sugerujące, że większość respondentów spożywa alkohol w określonych okolicznościach, a nie regularnie. Spośród osób, które piją alkohol, większość wskazuje na „piwo/cydr” jako preferowany napój (54,26%). Natomiast „wino” jest wybierane przez 43,62% respondentów. To istotne dane, mogące wpłynąć na strategie profilaktyczne i edukacyjne dotyczące zdrowego stylu życia. Najpopularniejszymi miejscami spożywania alkoholu są: „u znajomych podczas zorganizowanych spotkań” (62,77%), „w domu” (60,64%) oraz „podczas imprez rodzinnych” (39,36%). To wskazuje na to, że spożywanie alkoholu często odbywa się w sferze towarzyskiej i związane jest z określonymi wydarzeniami. Większość ankietowanych (64,55%) twierdzi, że nigdy nie była świadkiem sytuacji, w której ktoś prowadził pojazd będąc pod wpływem alkoholu. To pozytywny wynik, sugerujący świadomość społeczną dotyczącą niebezpieczeństw związanych z jazdą po alkoholu. Istnieje znaczna niepewność co do skali spożycia alkoholu w miejscowości, co odzwierciedla odpowiedź „trudno powiedzieć” wskazana przez 40,91% osób. Istnieje wskazanie, że dla większości ankietowanych (23,64%) skala spożycia alkoholu jest stała,

jednak znaczna liczba osób (19,09%) zauważa spadek spożycia w przeciągu ostatnich lat. Niewielka grupa (16,36%) wskazała na wzrost spożycia, co może być istotne z punktu widzenia działań prewencyjnych.

Problem uzależnień od alkoholu wśród uczniów klas 4-6

Wyniki wyraźnie wskazują, że znaczna większość ankietowanych uczniów (93,14%) nigdy nie próbowała alkoholu. Pozostałe 6,86% osób przyznało się do doświadczenia związanego z konsumpcją napojów alkoholowych. Na podstawie odpowiedzi udzielonych przez uczniów dotyczących wieku, w którym sięgali po alkohol po raz pierwszy, wyniki pokazują, że 42,86% z nich przyznało się do tego, że sięgnęli po alkohol w wieku 11-12 lat lub później. Następnie, 28,57% uczniów wskazało wiek 8 lat lub mniej jako moment pierwszego kontaktu z alkoholem, podczas gdy kolejne 28,57% uczniów odpowiedziało, że miało to miejsce w wieku 9-10 lat. Co do okoliczności, w jakich uczniowie sięgali po alkohol, najczęściej wskazywanym powodem było przypadkowe sięgnięcie po alkohol (42,86%). Dodatkowo, 28,57% uczniów przyznało się do spożycia alkoholu podczas uroczystości rodzinnej, nie będąc świadomym tego rodzaju aktywności przez dorosłych.

Problem uzależnień od alkoholu wśród uczniów klas 7-8 oraz SPP

Wielu (73,4%) uczniów nigdy nie próbowało alkoholu, co stanowi pozytywny wskaźnik i może być rezultatem skutecznych działań edukacyjnych. Wiek, w którym uczniowie sięgają po alkohol, jest zróżnicowany, przy czym duży odsetek (40%) zaczął spożywać alkohol w wieku 10 lat lub mniej. Uczniowie często sięgali po alkohol w kontekście uroczystości rodzinnych, zarówno z jak i bez zgody dorosłych (łącznie 40%). Istnieje grupa uczniów (32%), która przyznaje się do spożywania alkoholu w ciągu ostatniego roku. Preferowane przez uczniów rodzaje alkoholu to wódka (72,73%) oraz piwo/cydr (45,45%). Młodzież spożywa alkohol głównie na świeżym powietrzu (45,45%) oraz podczas różnych imprez rodzinnych lub spotkań towarzyskich (36,36%). Dostępność alkoholu dla nieletnich pozostaje kwestią niejasną, ponieważ ponad 40% respondentów zaznaczyło odpowiedź „nie wiem”. To wskazuje na potrzebę zwiększenia świadomości wśród młodzieży dotyczącej prawnego aspektu spożywania alkoholu przez nieletnich.

2. Problem nikotynowy.

Problem uzależnień od nikotyny wśród uczniów klas 4-6

W oparciu o odpowiedzi udzielone przez uczniów dotyczące palenia papierosów, wyniki badania wyraźnie wskazują, że znacząca większość ankietowanych (97,06%) nigdy nie sięgnęła po papierosy. Tylko niewielka liczba uczniów (2,94%) przyznała się do palenia papierosów, przy czym większość z nich wskazała na jednorazowe doświadczenie (3 osób, co stanowiło 2,94% próby). Co do wieku, w którym uczniowie po raz pierwszy sięgnęli po papierosy, większość osób, które próbowały palić (66,67%), wskazały wiek 11-12 lat lub później jako moment pierwszego kontaktu z paleniem. Pozostałe 33,33% uczniów, którzy przyznali się do próby palenia papierosów, stwierdziło, że miało to miejsce w wieku 9-10 lat. Co do wiedzy na temat e-papierosów, większość uczniów (69,61%) potwierdziła, że wie, czym są e-papierosy. Mniej liczna grupa (30,39%) przyznała, że nie ma wiedzy na temat tego

zagadnienia. W odniesieniu do doświadczenia z paleniem e-papierosów, przeważająca większość uczniów (98,59%) stwierdziła, że nie korzysta z e-papierosów. Jedyne 1,41% ankietowanych przyznało, że stosuje e-papierosy, lecz rzadziej niż raz na tydzień.

Problem uzależnień od nikotyny wśród uczniów klas 7-8 oraz SPP

Ponad trzy czwarte uczniów (76,6%) nigdy nie próbowało palenia papierosów, co jest pozytywnym sygnałem i może wynikać z efektywnej edukacji antynikotynowej oraz wzrastającej świadomości wśród młodzieży. Wiek, w którym uczniowie po raz pierwszy sięgnęli po papierosy, jest zróżnicowany, ale największy odsetek (40,91%) zaczął palić w wieku 11-12 lat. Duży odsetek uczniów (63,64%) zadeklarował, że nie palił papierosów w ciągu ostatnich 30 dni, co sugeruje, że większość badanych nie ma regularnego nawyku palenia. Istnieje jednak grupa osób (18,18%), która paliła więcej niż 20 papierosów dziennie w ciągu ostatnich 30 dni. Świadomość dotycząca e-papierosów jest wysoka wśród uczniów, gdyż 82,98% respondentów wie, czym są te urządzenia. Większość uczniów (84,62%) zadeklarowała, że nie używa e-papierosów, co wskazuje na to, że mimo świadomości na temat tych urządzeń, większość z nich nie stosuje ich regulaminie. Wśród osób używających e-papierosów, głównym powodem sięgania było zainteresowanie czymś nowym (50%), co sugeruje, że dla niektórych młodych ludzi używanie e-papierosów może być atrakcyjne z powodu nowości czy ciekawości.

3. Problem narkotykowy.

Problem uzależnień od substancji psychoaktywnych wśród dorosłych mieszkańców

Zdecydowana większość ankietowanych (98,18%) deklaruje, że nie zażywa środków psychoaktywnych. To istotne stwierdzenie, sugerujące, że w badanej grupie występuje minimalne lub żadne spożycie substancji psychoaktywnych. Głównymi powodami, dla których respondenci decydują się na zażywanie substancji psychoaktywnych, są: „chęć dobrej zabawy” oraz „ciekawość” oraz „chęć bycia modnym”. Spośród osób mających kontakt z substancjami psychoaktywnymi, „marihuana lub haszysz” stanowiły pierwszy wybór (100% spośród 2 osób). W kwestii dostępności tych substancji, większość ankietowanych (77,27%) wybiera odpowiedź „nie wiem”. To może świadczyć o braku świadomości dotyczącej dostępności lub braku informacji na ten temat wśród badanej grupy. Przeważająca większość respondentów (90,91%) zdecydowanie uważa, że substancje psychoaktywne są szkodliwe dla zdrowia. Dodatkowo, 6,36% osób wskazało „raczej tak”. To istotne spostrzeżenie, sugerujące świadomość ryzyka związanego z ich zażywaniem.

Problem uzależnień od substancji psychoaktywnych wśród uczniów klas 4-6

Według danych, 100% badanych uczniów odpowiedziało negatywnie na pytanie, czy kiedykolwiek próbowali zażywać narkotyki lub dopalacze. Co do wiedzy dotyczącej szkodliwości substancji psychoaktywnych dla zdrowia, wyniki ankietowe wskazują, że 87,25% respondentów stwierdziło, iż substancje te są "zdecydowanie szkodliwe" dla zdrowia. Dodatkowo, 8,82% uczniów odpowiedziało, że takie substancje są "raczej szkodliwe".

Problem uzależnień od substancji psychoaktywnych wśród uczniów klas 7-8 oraz SPP

Niemal wszyscy uczniowie (95,74%) deklarują, że nigdy nie próbowali narkotyków lub dopalaczy. Jednakże, niewielki odsetek uczniów (4,26%) potwierdza, że miało doświadczenia z tego rodzaju substancjami, co jest sygnałem ostrzegawczym. Osoby, które miały kontakt z substancjami psychoaktywnymi, zazwyczaj sięgały po różne rodzaje narkotyków, przy czym amfetamina była najczęściej wskazywaną substancją. Dostęp do narkotyków dla uczniów był możliwy na różne sposoby, najczęściej poprzez wzięcie ich z domu bez zgody rodziców lub poprzez transakcje z osobami znajomymi lub nieznanymi. Głównym powodem zażywania substancji psychoaktywnych była chęć dobrej zabawy, co może wskazywać na potrzebę stworzenia alternatywnych form spędzania czasu wolnego oraz wzmocnienia działań edukacyjnych i profilaktycznych, które adresują te potrzeby. Osoby, które miały kontakt z narkotykami lub dopalaczami, często używały ich codziennie, co stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i życia tych osób. Większość uczniów (88,3%) zadeklarowała, że nie zna miejsc, gdzie można nabyć narkotyki lub dopalacze w gminie. 7,45% respondentów przyznało, że znają konkretne osoby, u których można nabyć narkotyki lub dopalacze, a ponad 5% uczniów wskazało, że narkotyki lub dopalacze można nabyć przez Internet. Kilka procent respondentów (5,32%) wskazało, że narkotyki lub dopalacze można kupić w szkole lub przed nią. Niewielki odsetek respondentów (4,26%) wskazał, że narkotyki lub dopalacze można nabyć na osiedlach lub w centrum miejscowości.

4. Problem przemocy.

Problem przemocy wśród dorosłych mieszkańców

Większość ankietowanych (40,91%) nie zna osób doświadczających przemocy domowej. Druga co do częstotliwości odpowiedź „nie wiem” (36,36%) wskazuje na ograniczoną świadomość lub brak informacji na temat przypadków przemocy w otoczeniu respondentów. Większość ankietowanych (40,91%) nigdy nie doświadczyła żadnej formy przemocy. Wśród osób, które doświadczyły przemocy, 24,55% doświadczyło jej więcej niż 12 miesięcy temu, 10% w ciągu ostatnich 12 miesięcy, a 4,55% w ciągu ostatnich 30 dni. Przemoc psychiczna była najczęstszą formą doświadczoną przez ankietowanych (72,09%), po niej następowała przemoc fizyczna (27,91%). Istnieje także znaczny odsetek niepewności co do form przemocy - odpowiedź „nie wiem” (23,26%). Osoby obce stanowiły największą grupę sprawców przemocy wobec respondentów (39,53%), po nich następowali małżonkowie (27,91%). Rzadziej jako sprawców wskazywano ojca/opiekuna, znajomych/przyjaciół, partnera/partnerkę i pracodawcę. Zdecydowana większość ankietowanych (88,18%) nigdy nie stosowała jakichkolwiek form przemocy wobec innych osób. Spośród tych, którzy przyznali się do stosowania przemocy, niewielki odsetek (4,55%) wskazał na jej występowanie w ciągu ostatnich 30 dni, podczas gdy podobny odsetek (4,55%) wskazał na stosowanie przemocy ponad rok temu. Spośród osób przyznających się do stosowania przemocy, najczęściej wskazywano na przemoc fizyczną (46,15%) jako form zachowań przemocowych. Przemoc psychiczna była drugim najczęściej wskazywanym rodzajem przemocy (30,77%). Respondenci, którzy przyznali się do stosowania przemocy, najczęściej

stosowali ją wobec małżonków (46,15%). Następnie w kolejności wskazywano na obce osoby (23,08%), ojca/opiekuna (15,38%), dziecko/dzieci (7,69%) i współpracowników (7,69%).

Problem przemocy wśród uczniów klas 4-6

78,43% respondentów uważa, że główną przyczyną agresji jest uzależnienie od alkoholu, narkotyków lub dopalaczy. Dodatkowo, 39,22% badanych wskazało na problemy rodzinne jako kolejny istotny czynnik wpływający na agresywne zachowania. Taka sama liczba uczniów (39,22%) wskazała na wpływ Internetu, telewizji, gier komputerowych itp. oraz zazdrość/zaborczość (38,24%) jako potencjalne źródła agresji. 85,29% ankietowanych uczniów odpowiedziało, że nigdy nie doświadczyli przemocy, podczas gdy 14,71% przyznało się do tego, że takie sytuacje miały miejsce. Osoby stosujące przemoc wobec respondentów to najczęściej koledzy ze szkoły (40%) oraz siostra (26,67%). Rzadziej uczniowie wskazywali na brata (26,67%), znajomych/przyjaciół (20%) i obce osoby (20%) jako sprawców przemocy. Uczniowie, którzy doświadczyli przemocy, najczęściej spotykali się z werbalną agresją, groźbami, zastraszaniem, upokarzaniem (53,33%). Ta sama liczba respondentów (53,33%) doświadczyła fizycznej przemocy, takiej jak bicie, szarpanie czy popychanie. 13,33% ankietowanych uczniów doświadczyło przemocy polegającej na niepożądanym dotykaniu w miejscach intymnych. 87,25% uczniów odpowiedziało negatywnie na pytanie, czy stosowali przemoc wobec innych osób. Jednakże 12,75% badanych przyznało się do stosowania przemocy wobec innych. Uczniowie, którzy przyznali się do stosowania przemocy, najczęściej wskazywali, że jej celem było agresywne zachowanie wobec kolegów ze szkoły (38,46%) oraz brata (30,77%). Rzadziej uczniowie wskazywali na stosowanie przemocy wobec innych osób z ich najbliższego otoczenia (30,77%). Uczniowie, którzy przyznali się do stosowania przemocy, najczęściej przyznali, że ich zachowanie obejmowało fizyczną agresję, taką jak bicie, szarpanie, kopanie, itp. (69,23%). Następnie, 53,85% badanych uczniów przyznało się do stosowania werbalnej przemocy, takiej jak groźnienie, zastraszanie, przezywanie, upokarzanie, wyśmiewanie, itp. Dodatkowo 43,14% uczniów odpowiedziało, że nie są pewni, czy w ich szkole występuje przemoc. Jednakże 41,18% badanych uczniów stwierdziło, że przemoc występuje w ich szkole. Pozostałe 15,69% ankietowanych odpowiedziało negatywnie, twierdząc, że w ich szkole nie występuje przemoc. W przypadku problemów związanych z przemocą, większość uczniów (80,39%) wskazała, że zwróciliby się o pomoc do swoich rodziców/opiekunów. Następnie, mniej więcej jedna trzecia badanych uczniów wskazała na nauczycieli (40,2%) oraz Policję (29,41%) jako instytucje, do których mogliby się zwrócić o wsparcie w przypadku doświadczania przemocy w szkole. Około jedna czwarta respondentów (29,41%) wskazała na swoich znajomych/przyjaciół jako potencjalnych sojuszników w sytuacji problemów z przemocą w szkole, a 24,51% badanych wybrało innych członków rodziny.

Problem przemocy wśród uczniów klas 7-8 oraz SPP

Większość respondentów wskazała na uzależnienia od substancji oraz problemy w rodzinie jako główne czynniki prowadzące do agresji i przemocy wśród młodzieży. Pomimo tego, że większość respondentów (74,47%) stwierdziła, że nie doświadczyła przemocy, istnieje znacząca mniejsza grupa, która zgłosiła takie doświadczenia (25,53%). Badania wskazują, że najczęstszymi sprawcami przemocy są koledzy ze szkoły oraz znajomi/przyjaciele. Warto zwrócić uwagę na środowisko szkolne i więzi towarzyszące młodzieży, aby zrozumieć i zająć

się problemem przemocy w tych sferach. Słowna przemoc, zastraszanie, upokarzanie i emocjonalne znęcanie się stanowią najczęstsze formy przemocy doświadczanej przez uczniów(75%). Jednakże, zauważalne są także przypadki przemocy fizycznej i zaniedbywania potrzeb, co wymaga bardziej skoncentrowanego podejścia do działań prewencyjnych i wsparcia ofiar. Warto zauważyć, że większość ankietowanych uczniów (80,85%) zaprzecza stosowaniu przemocy wobec innych. Osoby, które przyznały się do stosowania przemocy, częściej wskazywały, że byli to ich znajomi/przyjaciele (55,56%) oraz koledzy ze szkoły (55,56%). To istotne z punktu widzenia kształtowania atmosfery w szkole i relacji interpersonalnych. Większość uczniów, którzy przyznali się do stosowania przemocy, wskazało na zachowania fizyczne, takie jak bicie, kopanie, szarpanie (83,33%). Istotne jest zauważenie także przypadków przemocy werbalnej, zastraszania i upokarzania (33,33%), a także niestosownego dotykania(16,67%). Zdecydowana mniejszość uczniów (25,53%) stwierdziła, że w ich szkole nie występuje problem przemocy. Natomiast większość (38,3%) nie była pewna, czy przemoc ma miejsce w ich środowisku szkolnym. Gdyby uczniowie znaleźli się w sytuacji problemu przemocy, większość z nich wskazała, że zwróciliby się o pomoc do rodziców/opiekunów(75,53%). To podkreśla istotność roli rodziny jako pierwszego wsparcia dla uczniów w przypadku doświadczania przemocy. Znaczna część uczniów wskazała także nauczycieli (37,23%) oraz pedagoga szkolnego, psychologa, terapeuty lub innego specjalisty (25,53%) jako potencjalne źródła wsparcia.

5. Problem uzależnień behawioralnych.

Problem uzależnień behawioralnych wśród dorosłych mieszkańców

Niemal wszyscy ankietowani (89,09%) deklarują codzienne korzystanie z urządzeń elektronicznych. Jest to znaczący odsetek, co wskazuje na powszechność i regularność używania technologii w życiu codziennym. Większość respondentów(52,34%) poświęca na korzystanie z nowych mediów od 1 do 3 godzin dziennie. Bieżące wiadomości, poszerzanie wiedzy oraz hobby były głównymi motywacjami (63,21%) skłaniającymi ankietowanych do korzystania z nowych mediów, również kontakt ze znajomymi, social media i robienie zakupów również odgrywały ważną rolę w motywowaniu do korzystania z tych platform. Większość respondentów (50,47%) przyznaje, że trudno byłoby im funkcjonować bez telefonu komórkowego, co może świadczyć o pewnym stopniu uzależnienia od tego urządzenia. Ponad połowa ankietowanych (78,18%) nie brała udziału w konkursach, w których wysyła się płatne smsy, a także nie grała na automatach w salonach gier (98,18%). To sugeruje, że znacząca większość badanej grupy nie angażuje się w tego typu aktywności.

Problem uzależnień behawioralnych wśród uczniów klas 4-6

Większość uczniów (68,63%) używa urządzeń elektronicznych codziennie, co stanowi dominującą praktykę wśród badanej grupy. Istnieje znaczna liczba uczniów (22,55%), którzy korzystają z urządzeń elektronicznych kilka razy w tygodniu. Przeważająca liczba osób (38,03%) poświęca od 1 do 3 godzin dziennie na korzystanie z nowych mediów. Jednak równie istotna grupa (około 22,5%) spędza mniej niż 1 godzinę lub od 3 do 6 godzin dziennie na nowych mediach. Kontakt ze znajomymi (68,04%), słuchanie muzyki (58,76%) oraz nauka (57,73%) są głównymi motywami korzystania z nowych mediów przez ankietowanych

uczniów. Gry online (50,52%), nudność (48,45%) i oglądanie treści online (47,42%) również mają znaczący wpływ na korzystanie z nowych mediów. Większość ankietowanych uczniów (40,21%) deklaruje brak blokady rodzicielskiej na swoich urządzeniach. Jednak istnieje znaczna grupa (32,99%), która stosuje blokady rodzicielskie na swoich urządzeniach. Przeważająca większość uczniów (88,66%) kategorycznie odmawia udostępnienia swoich danych obcej osobie, co sugeruje rozwagę w tym obszarze. Mniejsza grupa (9,28%) ma wątpliwości lub nie jest pewna, czy udostępniłaby swoje dane, podczas gdy zdecydowanie mniejszy odsetek (2,06%) byłby skłonny to zrobić. Większość ankietowanych uczniów (46,94%) twierdzi, że są uzależnieni od telefonu komórkowego w stopniu, który utrudniałby im funkcjonowanie bez niego. Jednak istnieje znaczna liczba uczniów (44,9%), którzy są przekonani, że mogliby żyć bez telefonu komórkowego, podczas gdy niewielki odsetek (8,16%) uważa, że są zdecydowanie uzależnieni od niego.

Problem uzależnień behawioralnych wśród uczniów 7-8 oraz SPP

Zdecydowana większość uczniów (84,04%) korzysta z urządzeń elektronicznych codziennie, co wskazuje na powszechne i regularne wykorzystanie technologii w życiu codziennym młodzieży. Duża część ankietowanych (46,84%) poświęca codziennie od 1 do 3 godzin na korzystanie z nowych mediów. Istnieje też grupa (34,18%), która spędza na tych aktywnościach od 3 do 6 godzin dziennie, co pokazuje, że dla części młodzieży jest to znacząca część ich codziennego życia. Kontakt ze znajomymi (76,67%) oraz udział w social mediach (66,67%) stanowią główne motywy korzystania z urządzeń elektronicznych. Większość uczniów (65,56%) przyznała, że nie ma na swoich urządzeniach blokady rodzicielskiej, co może zwiększać ryzyko narażenia na treści nieodpowiednie dla ich wieku. Większość uczniów (83,33%) wyraziła zdecydowane niechęć do udostępniania swoich danych obcej osobie, co wskazuje na pewną świadomość zagrożeń związanych z prywatnością w sieci. Większość ankietowanych (47,78%) przyznała, że trudno byłoby im funkcjonować bez telefonu komórkowego, co może sugerować pewien stopień uzależnienia od technologii mobilnej.

6. Problemy społeczne.

Problemy społeczne według dorosłych mieszkańców

Większość ankietowanych ocenia warunki życia w gminie jako średnie (37,27%) lub raczej dobre (30,91%). Respondenci wskazywali na różne przyczyny problemów społecznych. Niezaradność życiowa (55,45%) i alkoholizm (50%) były najczęściej wymieniane. Bezrobocie, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych, ubóstwo oraz długotrwała lub ciężka choroba także zostały uznane za istotne problemy społeczne. Ankietowani wskazali na szereg trudności, z jakimi borykają się osoby niepełnosprawne, takie jak bariery architektoniczne (63,64%), utrudniony dostęp do placów ekrehabilitacyjnych (53,64%) czy izolacja (49,09%). To sugeruje potrzebę działań mających na celu poprawę dostępności i integracji społecznej osób niepełnosprawnych. 40% ankietowanych osób nie oceniło oferty pomocowej dla osób niepełnosprawnych w swojej miejscowości pozytywnie, co może świadczyć o niedostatecznym wsparciu dla tej grupy. Zdecydowana większość respondentów (75,45%) uważa, że dostęp do placówek opieki zdrowotnej w ich miejscowości jest

niewystarczający, co jest istotnym wskaźnikiem potrzeby poprawy dostępu do opieki zdrowotnej na lokalnym poziomie. Oceniając zaangażowanie władz lokalnych w rozwiązywanie problemów społecznych, 31,82% ankietowanych oceniło je jako niedostateczne. Istnieje także znaczny odsetek osób, które nie są pewne tego zaangażowania (36,36%).

Problemy społeczne według pracowników instytucji pomocowych

Uzależnienia behawioralne, takie jak uzależnienie od gier hazardowych, telefonu/komputera/Internetu, jedzenia, pracy, czy zakupów, zostały wskazane przez 70,49% ankietowanych jako najbardziej widoczne problemy. Alkoholizm był drugim najczęstszym problemem, zidentyfikowanym przez 62,3% respondentów. Badani wskazywali na różne powody problemów społecznych, z czego najczęstsze to "niezaradność życiowa" (57,38%) oraz "bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych" (55,74%). Alkoholizm również został wymieniony jako istotny powód (45,9%). Respondenci wskazali, że najbardziej narażoną grupą na występowanie problemów społecznych są "nieletni" (68,85%), a następnie "osoby samotne" (31,15%). Osoby reprezentujące instytucje pomocowe wskazywały na różne częstotliwości występowania uzależnień alkoholowych: "czasami" i "często" to odpowiednio 29,51% i 29,51% ankietowanych. Główne formy pomocy dla osób dotkniętych uzależnieniem obejmują "poradnictwo" (71,43%) oraz "profilaktykę" (68,57%). Zdecydowana większość ankietowanych (93,44%) stwierdziła, że osoby uzależnione nie zwracają się same o pomoc, co sugeruje potrzebę działań informacyjnych i wsparcia ze strony społeczności. Mieszkańcy z problemami uzależnień często kierują się do "innych instytucji pomocowych" (47,37%) oraz szukają pomocy w Internecie (33,33%). Badani zwracają uwagę na częste przypadki sprzedaży alkoholu osobom nietrzeźwym lub nieletnim w miejscu wykonywania obowiązków służbowych/zawodowych. Według ankietowanych istnieje zapotrzebowanie na szkolenia dotyczące rozwiązywania problemów uzależnień behawioralnych, alkoholowych i innych problemów społecznych w miejscowościach, co wskazuje na potrzebę wsparcia i podnoszenia kwalifikacji specjalistów pracujących w obszarze pomocy społecznej.

Celem niniejszej diagnozy było przedstawienie wybranych problemów społecznych dotyczących Gminę Łagów w odniesieniu do opinii: dorosłych mieszkańców, dzieci i młodzieży szkolnej oraz pracowników instytucji pomocowych. Cel ten został osiągnięty w toku weryfikacji zebranego materiału badawczego oraz przeprowadzonej analizy porównawczej, będącej podstawą do opracowania wniosków i rekomendacji, które następnie posłużą do tworzenia różnego rodzaju programów pomocowych zmierzających do poprawy sytuacji na terenie gminy, w tym jakości życia jej mieszkańców.

Rozdział IV

Lokalny system wsparcia

Miasto i Gmina Łagów prowadzi wiele inicjatyw na rzecz wspierania mieszkańców. W ich realizacji uczestniczą przedszkola, szkoły, organizacje pozarządowe oraz instytucje i placówki działające w obszarze pomocy społecznej, kultury, sportu i rekreacji. Realizacja wielopłaszczyznowego i spójnego systemu wsparcia oraz pomocy dla osób i rodzin zagrożonych/dotkniętych uzależnieniami behawioralnymi, problemem alkoholowym, jak i narkomanii, odbywa się poprzez:

1. Funkcjonowanie Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego w lokalu przy ul. Słupskiej w Łagowie w którym prowadzone są m.in.: dyżur wykwalifikowanego terapeuty uzależnień, spotkania grupa samopomocowa AA „Nadzieja”.
2. Działalność Miejsko-Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Komisja pełni funkcje doradczo - konsultacyjne przy realizacji gminnego programu oraz podejmuje czynności zobowiązujące osoby uzależnione, będące często sprawcami przemocy, do poddania się leczeniu odwykowemu, a także przeprowadza kontrole punktów sprzedaży napojów alkoholowych.
3. Działania Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.
4. Funkcjonowanie Punktu Wsparcia Rodziny w lokalu przy ul. Rynek 62, w którym prowadzone są dyżury pomocy psychologicznej w zakresie konsultacji i poradnictwa psychologicznego dla osób uzależnionych i współuzależnionych, a także dla sprawców ofiar przemocy w rodzinie.
5. Realizacja programów profilaktyczno - edukacyjnych, m.in. z zakresu profilaktyki uzależnień i przemocy oraz sportowych, pozalekcyjnych, zajęć dla dzieci i młodzieży przez szkoły.
6. Działania pedagogów i psychologów w placówkach oświatowych.
7. Prowadzenie wywiadów środowiskowych oraz udzielanie pomocy okresowej lub doraźnej rodzinom, zmagającym się z przemocą domową i alkoholizmem, przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łagowie.
8. Działania wspierające i interwencyjne pracowników socjalnych Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej.
9. Realizacja „Programu Asystent Rodziny” którego celem jest wspieranie, wskazanych przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łagowie, rodzin dotkniętych problemami w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych.
10. Prowadzenie 4 świetlic środowiskowych w ramach projektu pn. „Utworzenie świetlicy środowiskowej wraz z filiami na terenach wiejskich Gminy Łagów” współfinansowany ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Świetlice środowiskowe są

placówkami obejmującymi opieką dzieci z rodzin wymagających wsparcia, zapewniającymi dzieciom pomoc w nauce, organizację czasu wolnego, rozwój zainteresowań, organizację zabaw i zajęć sportowych.

11. Organizacja integracyjnych imprez szkolnych i w świetlicach środowiskowych, z udziałem rodziców i opiekunów dzieci: Dni Rodziny, Dzień Matki, Dzień Ojca, Babci i Dziadka, pikniki rodzinne ze wspólnymi zabawami, turniejami i konkursami o tematyce prorodzinnej. Kontynuacja przedsięwzięć, w których uczestniczą szkoły, placówki oświatowe i kulturalne, skierowanych na umacnianie rodziny, promocję wartości rodzinnych, wspieranie i umacnianie więzi rodzinnych, poprzez działania edukacyjne, profilaktyczne, rekreacyjne i sportowe oraz wspólną zabawę dzieci i rodziców.

Rozdział V

Cele programu

Cel główny programu:

Celem głównym Programu jest zapobieganie i ograniczenie występowaniu problemów wynikających z uzależnień behawioralnych, problemów związanych bezpośrednio z używaniem alkoholu, narkotyków i innych substancji psychoaktywnych poprzez podnoszenie poziomu wiedzy i świadomości mieszkańców Miasta i Gminy Łagów oraz prowadzenie skoordynowanych działań profilaktycznych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych.

Cele szczegółowe Programu:

- wzmacnianie postaw społecznych związanych z ograniczeniem występowania uzależnień behawioralnych oraz używania alkoholu i substancji psychoaktywnych
- podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społeczeństwa w zakresie profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych oraz narkomanii, a także uzależnień behawioralnych, poprzez prowadzenie działalności edukacyjnej i informacyjnej
- ograniczenie występowania negatywnych skutków zdrowotnych i społecznych związanych z uzależnieniami behawioralnymi oraz z używaniem alkoholu oraz substancji psychoaktywnych przez mieszkańców
- wspieranie psychospołeczne osób uzależnionych i ich rodzin
- współpraca z podmiotami działającymi w obszarze uzależnień behawioralnych oraz przeciwdziałania alkoholizmowi i narkomanii
- organizowanie form twórczego spędzania czasu wolnego dla dzieci i młodzieży, w szczególności dla osób z grup podwyższonego ryzyka

Rozdział VI

Zadania do realizacji

1. **Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz środków uzależniających i ich rodzin.**
 - Działalność Punktu konsultacyjno-informacyjnego dla osób uzależnionych i ich rodzin w Łagowie.
 - Działalność grupy abstynenckiej i samopomocowej grupy wsparcia.
 - Wsparcie działalności grupy przez wykwalifikowanego terapeutę (wynagrodzenie miesięczne terapeuty wynosi 1 200 zł brutto)
 - Pomoc rodzinom i dzieciom z rodzin patologicznych.
 - Współpraca z Wojewódzkim Ośrodkiem Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia w Kielcach.
 - Wsparcie zajęć umożliwiających odzyskiwanie funkcji społecznych w prowadzonych placówkach edukacyjnych, poradniach rodzinnych i klubach abstynenckich.
 - Wspieranie grupy AA „Nadzieja” w Łagowie, pomagającej w utrzymaniu abstynencji i procesie zdrowienia z choroby alkoholowej.

2. **Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe i narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.**
 - Współdziałanie z organami gminy, instytucjami, stowarzyszeniami oraz organizacjami społecznymi związanymi z realizacją programu profilaktyki oraz przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie (MGOPS, Komisariat Policji, kuratorzy sądowi).
 - Prowadzenie konsultacji i poradnictwa psychologicznego dla osób uzależnionych i współuzależnionych, a także dla sprawców i ofiar przemocy w rodzinie.
 - Prowadzenie konsultacji i poradnictwa prawnego dla rodzin, w których występują problemy alkoholowe oraz problemy związane z narkomanią, a także przemoc w rodzinie.
 - Szkolenia dla służb zajmujących się przeciwdziałaniem zjawisku przemocy w rodzinie, w tym Zespołu Interdyscyplinarnego.

3. **Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz uzależnieniom behawioralnym, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych i rekreacyjnych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.:**
 - Upowszechnienie wiedzy dotyczącej uzależnienia od alkoholu, narkotyków oraz uzależnień behawioralnych, w tym wydawanie/dystrybuowanie materiałów informacyjno-edukacyjnych oraz finansowanie zakupów i prenumeraty czasopism, plakatów, broszur, filmów oraz innych materiałów edukacyjnych o tematyce profilaktycznej.

- Realizacja programów profilaktycznych z elementami profilaktyki w szkołach, klubach i świetlicach.
 - Organizowanie i współorganizowanie imprez z elementami profilaktyki takich jak Mikołajki, Dzień Dziecka, Wigilia, Dzień bez przemocy, Gminny Dzień Profilaktyki oraz festynów, koncertów, konkursów.
 - Finansowanie realizacji, przez placówki oświatowe, programów rekomendowanych.
 - Wsparcie działań skierowanych do dzieci i młodzieży ze środowisk zagrożonych uzależnieniem w zakresie zagospodarowania czasu wolnego uczestniczących w programach profilaktycznych.
 - Współfinansowanie obozów i kolonii z programem profilaktycznym i terapeutycznym dla dzieci ze środowisk uzależnionych od alkoholu oraz pacjentów korzystających z leczenia odwykowego i członków ich rodzin, a także członków klubów abstynenckich.
 - Współfinansowanie warsztatów oraz innych form wypoczynku związanych z rozwijaniem zdolności dzieci i młodzieży oraz kształtowaniem ich prawidłowych postaw osobowościowych.
 - Włączanie się w ogólnopolskie i regionalne kampanie społeczne dotyczące uzależnienia od alkoholu, narkotyków i uzależnień behawioralnych, a także udział w konferencjach i seminariach organizowanych przez Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego- Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej i Zdrowotnej.
 - Prowadzenie kampanii społecznych związanych z uzależnieniami behawioralnymi, alkoholowymi, narkomanii oraz przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, m.in.: „Dowód poproszę”, „Białej wstążki”.
 - Prowadzenie lokalnych kampanii edukacyjnych i festynów związanych z profilaktyką uzależnienia alkoholowego, narkomanii i uzależnieniom behawioralnych.
 - Zwiększenie kompetencji w zakresie programów profilaktycznych, pomocy dla ofiar przemocy i zwalczania agresji.
 - Prowadzenie i wsparcie Świetlicy Środowiskowej „Promyk” w Łagowie oraz innych świetlic środowiskowych na terenie Miasta i Gminy Łagów.
- 4. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych oraz problemów związanych ze zjawiskiem narkomanii.**
- Wspieranie działalności klubu abstynenta i towarzystw trzeźwościowych.
 - Współfinansowanie programów profilaktycznych prowadzonych przez organizacje pozarządowe i szkoły w tym organizowanie wycieczek i rajdów z programami profilaktycznymi,
 - Współfinansowanie realizowanych programów profilaktycznych, szczególnie działań na rzecz przeciwdziałania nietrzeźwości kierowców oraz zapobiegania przypadkom naruszeń prawa i porządku publicznego, będących wynikiem spożywania alkoholu i substancji psychoaktywnych.
 - Współfinansowanie spotkań plenerowych oraz spotkań wigilijnych dla absolwentów Oddziału XIII – Odwykowego w Morawicy, w których uczestniczą także absolwenci z terenu Miasta i Gminy Łagów.

5. Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13^t i 15 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.

- Udział w akcjach i kampaniach wspierających przestrzeganie prawa w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych i profilaktyki uzależnień.
- Kontrole punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, sprawdzające przestrzegane przepisów ustawy.
- Opiniowanie pozwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych.
- Podejmowanie interwencji w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy, dotyczących zasad reklamy i promocji napojów alkoholowych, prowadzonej na terenie miasta oraz zakazu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych osobom nietrzeźwym i nieletnim.

6. Funkcjonowanie Miejsko-Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

- Gromadzenie ofert i tworzenie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii.
- Podejmowanie czynności prawnych w przypadku naruszenia przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
- Przeprowadzenie rozmowy profilaktyczno-motywacyjnej z osobami zgłoszonymi na leczenie odwykowe do podjęcia dobrowolnego leczenia
- Kierowanie osób zgłoszonych do Komisji na badania biegłych sądowych orzekających w przedmiocie uzależnienia.
- Gromadzenie dokumentacji celem skierowania wniosków do Sądu Rejonowego
- Wydawanie opinii o zgodności lokalizacji punktów sprzedaży napojów alkoholowych z uchwałami Rady Miejskiej w Łagowie.
- Dokonywanie kontroli punktów sprzedaży w zakresie przestrzegania zasad sprzedaży alkoholu oraz warunków korzystania z zezwoleń
- Organizacja, udział w kampaniach, sympozjach czy konferencjach edukacyjno-profilaktycznych.
- Współpraca w realizacji Gminnego Programu z partnerami.
- Powoływanie i udział w pracach zespołów tematycznych i zadaniowych.
- Członkom Komisji za udział w posiedzeniu przysługuje wynagrodzenie w kwocie 120 zł brutto. Podstawą do wypłaty wynagrodzenia jest podpisana lista obecności.
- Szkolenia członków MGKRPA.
- Opłata sądowa dotycząca wszczęcia postępowania sądowego.
- Obsługę administracyjną MGKRPA prowadzi sekretarz- członek MGKRPA, natomiast prace Komisji koordynuje przewodniczący MGKRPA.

7. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie profilaktyki narkomanii.

- Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem od narkomanii.
- Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychologicznej i prawnej.
- Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.
- Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

Rozdział VII

Realizatorzy programu

Realizatorem Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2024 rok jest Burmistrz Miasta i Gminy Łagów za pośrednictwem Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łagowie.

W realizacji Programu uczestniczą:

- Miejsko-Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Łagowie,
- Punkt informacyjno-konsultacyjny dla osób uzależnionych i ich rodzin w Łagowie,
- Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łagowie,
- Zespół Interdyscyplinarny w Łagowie,
- Komisariat Policji w Rakowie,
- Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Łagowie,
- Świetlice wiejskie,
- Placówki oświatowe, zobowiązane do tworzenia i realizacji szkolnych programów profilaktycznych,
- Organizacje pozarządowe,

Rozdział VIII

Przewidywane efekty

Zakładanym efektem realizacji programu jest ograniczenie występowania problemów związanych bezpośrednio z uzależnieniami behawioralnymi, używaniem alkoholu, narkotyków i innych substancji psychoaktywnych, a także stworzenie wielopłaszczyznowego, spójnego systemu wsparcia oraz pomocy dla osób i rodzin zagrożonych/dotkniętych problemem uzależnień oraz zwiększenie jego skuteczności poprzez:

- zmniejszenie skali dysfunkcji występujących w rodzinach poprzez modyfikowanie stylu życia, wolnego od wszelkich używek, szczególnie wśród dzieci i młodzieży, dzięki realizacji działań profilaktycznych w zakresie rozwiązywania problemów uzależnień, tj. informacyjno-edukacyjnych, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych i rekreacyjnych
- podniesienie świadomości społecznej w obszarze uzależnień behawioralnych oraz przyczyn i skutków nadużywania alkoholu i narkotyków
- udzielenie profesjonalnej pomocy osobom uzależnionym i ich rodzinom oraz podniesienie jakości usług świadczonych przez przedstawicieli instytucji realizujących zadania z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz zwalczania narkomanii
- zintensyfikowanie działań w stosunku do osób uzależnionych
- zmniejszenie liczby osób i rodzin dotkniętych problemem uzależnień
- zwiększenie zaangażowania lokalnej społeczności w działania związane z ograniczeniem występowania uzależnień behawioralnych, spożycia napojów alkoholowych oraz używaniem substancji psychoaktywnych.

Realizacja programu zwiększy skuteczność pomocy kierowanej do rodzin oraz stworzy możliwość współpracy pomiędzy instytucjami zajmującymi się problematyką uzależnień. Oczekiwany rezultatem wspólnych działań będzie przeciwdziałanie uzależnieniom oraz patologizacji i zagrożeniu wykluczeniem społecznym. Interdyscyplinarne podejście daje możliwość rozwoju, zwiększenia świadomości w środowisku lokalnym, a tym samym podniesienia jakości życia mieszkańców miasta Mrągowo.

Rozdział IX

Finansowanie programu

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii są środki finansowe budżetu Gminy, pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Na realizację zadań Programu będą przeznaczone również środki pochodzące z tytułu opłat od napojów alkoholowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml, tzw. „małpki” (od 1 stycznia 2021 r. środki na realizację międzyresortowej polityki przeciwdziałania negatywnym skutkom spożywania alkoholu z opłat wnoszonych przez hurtowników zaopatrujących w napoje alkoholowe, w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml (tzw. „małpki”), które stanowią 50% kwoty jaką wnosi przedsiębiorca do Urzędu Skarbowego. Drugie 50% jest to przychód Narodowego Funduszu Zdrowia).

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łagowie
/-/ Marek Bartkiewicz

Załącznik Nr 2

do Uchwały Nr LXXVI/607/24
Rady Miejskiej w Łagowie
z dnia 16 stycznia 2024 roku

PRELIMINARZ WYDATKÓW MIEJSKO GMINNEJ KOMISJI ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH ORAZ
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII W ŁAGOWIE NA ROK 2024

L.p	Zadania ogólne wynikające z ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	Zadania do realizacji	Osoby odpowiedzialne za realizację zadania	Wysokość kwoty przewidywanej na realizację zadania
1.	Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz środków uzależniających i ich rodzin.	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie Punktu Konsultacyjno-informacyjnego dla osób uzależnionych i ich rodzin – wsparcie terapeutyczne i motywowanie do podjęcia leczenia, udzielanie informacji (miesięczne wynagrodzenie terapeuty wynosi 1200 zł brutto) - zakup materiałów informacyjno-edukacyjnych, pomocy, sprzętu niezbędnego do prowadzenia Punktu Konsultacyjno-informacyjnego - wsparcie działalności grupy AA Nadzieja, doposażenie lokalu, wyposażenie w niezbędne materiały i pomoce, 	Terapeuta uzależnień, MGKRPA, MGOPS	16 000 zł
2.	Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe pomocy psychospołecznej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.	<ul style="list-style-type: none"> - udzielenie specjalistycznej pomocy psychologicznej rodzinom z problemem alkoholowym, uzależnionym od narkotyków oraz dotkniętym przemocą domową, - dofinansowanie wypoczynku dla dzieci i młodzieży z rodzin zagrożonymi patologiami, 	Psycholog, MGKRPA, MGOPS	20 000 zł
3.	Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz uzależnieniom behawioralnym,	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie w szkołach z terenu Miasta i Gminy Łagów programów profilaktycznych oraz warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży, - wyposażenie świetlic wiejskich w sprzęt i materiały służące do prowadzenia zajęć profilaktycznych z dziećmi i młodzieżą z terenu gminy, 	MGKRPA, MGOPS Szkoły, Pedagogzy, policja, świetlice	35 000 zł

	<p>art.13¹ i 15 ustawy o przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.</p>	<p>alkoholowych określonych w ustawie i ewentualne cofanie zezwoleń w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, - podejmowanie działań edukacyjnych skierowanych do sprzedawców napojów alkoholowych, przygotowanie i kolportaż materiałów edukacyjno-informacyjnych, - czuwanie nad prawidłową lokalizacją punktów sprzedaży alkoholu oraz opiniowanie wniosków dotyczących zezwoleń na sprzedaż alkoholu,</p>	<p>MGOPS</p>	
<p>6.</p>	<p>Funkcjonowanie Miejsko-Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Łagowie.</p>	<p>- szkolenia dla osób pracujących w obszarze profilaktyki uzależnień, - opłacenie kosztów wniosków o przymusowe leczenie odwykowe, - opłacenie wniosków o odpis prawomocnego postanowienia sądu, - opłacenie przeprowadzonych przez biegłych badań w przedmiocie uzależnienia, - wynagrodzenia dla członków MGKRPA biorących udział w posiedzeniach (120 zł brutto dla każdego członka), - doposażenie w niezbędne pomoce, sprzęt i artykuły biurowe, - wynagrodzenie dla pracownika administracyjnego obsługującego i koordynującego realizację MGKRPA,</p>	<p>Przewodnicząca komisji, MGKRPA, MGOPS</p>	<p>36 000 zł</p>
<p>7.</p>	<p>Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie profilaktyki narkomani.</p>	<p>- programy informacyjne i edukacyjne o tematyce antynarkotykowej, - zakup pomocy dydaktycznych do prowadzenia zajęć nt. profilaktyki antynarkotykowej, - edukacyjne festyny, przedstawienia, inscenizacje, - prowadzenie i współfinansowanie zajęć z elementami profilaktyki antynarkotykowej w szkołach i świetlicach z terenu Miasta i Gminy Łagów,</p>	<p>MGKRPA, Szkoły, policja, MGOPS</p>	<p>2 000 zł</p>
<p>Razem</p>				<p>130 000,00 zł</p>

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łagowie

/-/ Marek Bartkiewicz